2870

CITIȚI „DREPTATEA", TRIBUNĂ DE LUPTĂ ÎMPOTRIVA COMUNISMULUI!

Director
PAUL LĂZĂRESCU

Redacția și Administrația
Fără sediu

4 pagini — 1 leu

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC
creștin și democrat

ANUL XXII

(Seria a IV-a nr. 133)

MIERCURI
18 iulie 1990

Brasardă albă sau albastră.

În spațiul mioritic al României ferțele dăruite măririi proporțiilor binelui, acei semeni ce NE INDRUMĂ CU HAR tinerețea în biblioteci și amfiteatre, pentru a adăuga elanului sorc înălțimi al țării aripi puternice, au nevoie de un semn distinctiv. El va fi cutremurător de simplu. O brasardă albă sau albastră. Semn angelic al candorii. Al azurului celest. Al echilibrului moral și intelectual. Al luminii siderale. Semnul acesta zu se vrea a izolare. Nici a scindare. Dimpotrivă. Astfel de culori nu au avut și nu vor avea alte sensuri decît concordia, pacea țării unificatoare în noblețe, în dreptate și-n adevăr. Era oare nevoie ca inteligența să înfrunte cruzimea printr-o brasardă? Răspunsul e categoric nu. Dar ce pot face intelectualii români? Cum pot para durerea disprețului la care sînt supuși? Cum își pot apăra însăși viața? Chiar nu se știe că fără ei urmează întunericul? Destrămarea? Ciuntirea trupului țării? Anularea ființei naționale însăși? Ce i-a îndemnat pe membrii corpului profesoral din Institutul Politehnic București să adreseze „tuturor cadrelor didactice din toate institutele de învățămînt superior să se manifeste în favoarea apelului de eliberare a lui Marian Munteanu — președintele de onoare al Congresului Național Studențesc din România — prin purtarea unei brasarde — albe sau albastră — pe durata sesiunii iulie 1990 a examenului de admitere în învățămîntul superior"? Ce altceva decît cumplita amărăciune a falsificării valorilor în acest moment, în această debusolată țară. Ce altceva decît penibila și premeditata diversiune a unora dintre cei ce se tem că nu vor mai huzuri datorită terorii și minciunii. A acelor „foști" ce au sărăcit, au golit sufletul și hambarele României. A acelor „vulpi imorale" asumate, prin mizerul lor cuget, dorinței de mărire și putere. Substantivul secu-

ritate îmi repugnă. Nu pot însă arunca oprobriul pe toți foștii ei membri. Au fost și sînt și în această instituție români de omenie. Dar pentru cei ce au transformat nevinovăția unor mineri în forță bestială, aruncîndu-ne patria în mocirla disprețului mondial, judecarea aspră este o poruncă a redevenirii noastre. Nici minerii care au acceptat mecanic, fără discernămînt, la un singur îndemn ațît de nedemn, să ucidă ori să lovească, nu au dreptul la iertare. Nici la stima pentru viața lor dură. Săracul care cîntă avantajele sărăciei e o făptură de minimă valoare. E o simplă existență, o umbră față de care o societate civilizată are obligația s-o facă utilă. Și nimeni nu o poate face utilă decît intelectualii. A te ridica împotriva lor este o crimă de patricid. Înseamnă a-ți ucide părinții care te învață abecedarul vieții. Izvorul iubirii e binele. Binele unei țări îl fac înainte de toate numai cei ce știu să-i învețe pe alții. Triste, înglozitoare sînt acele clipe, în viața unui neam cînd ÎNVĂȚĂTORII lui sînt obligați să poarte brasarde. Iarăși sîntem unici în lume.

Iarăși forțele malefice, dislocante, forțele urîi care-și transfigurează răul lăuntric în înscenări și agresiuni, care nu s-au săturat 45 de ani să folosească ciomagul, bita, glonțul ne obligă la unicitate. Generația viitorilor „boboci", pedepsită să trăiască răsturnarea ordinii etice, după ce au plătit cu sînge *autonomia universitară*, intră în sanctuarele științei și culturii cu lacrimi în ochi. Purității lor sfinte i se adaugă semnul inocenței și păcii — brasarda albă sau albastră. Fie ca acest semn să vestească țării și lumii ieșirea din umilință, din durere, din derizoriu și intrarea României în plinul vieții spirituale și materiale, în Europa, pe care am apărat-o de barbari atît de multe secole.

C. POCȘOREANU

Bastionul croitorilor din vechea cetate a Clujului, în fața căruia străjuie statuia lui Baba Novac

Societatea românească, astăzi

Pentru majoritatea poporului, **Revoluția noastră** înseamnă numai răsturnarea de la putere a lui Ceaușescu, și e normal să fie așa, pentru că dintotdeuna poporul confundă puterea cu persoana care o exercită în acel moment. De aici întrebarea perplexă: ce mai vor și studenții ăștia, intelectualii, opoziția, într-un cuvînt? Aceasta, independent de faptul că masele se tem de nou, pe care-l imaginează ca un **mai rău**, mai ales dacă, în urma Revoluției, n-au pierdut nimic, ba au și cîștigat cîte ceva, cît de cît. Nu fac aci catalogul avantajelor mărunte, dar reale, obținute de mase din partea guvernanților, ci fac proces de intenție acestora, care și-au asigurat sprijinul masei, contînd pe servituțile naturale ale condiției ei intelectuale (Sper să nu fiu confundat cu dl. Brucan).

Diagrama societății „post"-comuniste actuale, fie că e făcută eronat, în mod deliberat — adică, se refuză, cu rea-credință, dispariția claselor și apariția unor „clase" socio-profesionale, grupuri de profitori din avutul „național", grupuri care nu mai au nimic comun cu fostele clase sociale —, fie se datorează nepriceperii preaadevărate a noastre de a analiza evenimentele politice. Cei mai mulți au de pierdut guvernanții, care nu pricep sau se prefac a nu pricepe mișcările de profunzime și cu efecte îndelungate ale proceselor revoluționare, la care asistăm și vom asista, și pe care ei nu le pot stăpîni decît prin mijloace primitive (argumente contondente).

Pentru guvernanții actuali și pentru partizanii lor cît de cît scoliți, Revoluția **noastră** este Revoluția **lor** și nu privește masele de manifestanți care au ieșit în stradă cu prețul sau cu primejdia vieții, începe (trebuie să conceadă și ei ceva poporului) cu Timișoara, 16—17 decembrie, dar se termină obligatoriu cu 22 decembrie, cu **clipa** prelurării frînelor de către FSN.

De regulă, orice acțiune politică neagreată de cei care au pus pina pe putere, devine, oricît de mărunță ar fi, lovitură de stat. Dispunînd de putere, dar avînd conștiința clară a ilegalității instalării lor la putere, ei declanșează o represiune disproporționat de aspră, la nevoie singeroasă. În condițiile date, vechile slogane, vechi de cînd lumea, au o priză foarte puternică la „mase", care nu mai sînt azi clase tradiționale, sociale, ci grupuri socio-profesionale, interesate și conștiente de primejdia pierderii avantajelor, în caz de dizolvare a grupului. De aceea sînt nemilos și agresivi, și nu o dată au dat dovadă că pot intra în stări de isterie colectivă, fără să fi fost manipulate de FSN, cum a fost acuzat acesta, la Buzău, de exemplu, dar și în numeroase alte părți. Ceea ce nu înseamnă că FSN nu s-a bucurat, bineînțeles. Cine nu știe că toți salariații unei Alimentare sau ai unei cooperative de reparații de orice fel sînt organizați într-o fracțiune, minigrup al grupului socio-profesional respectiv, care dispun, ca de o feudă, de locul de muncă, pe care îl exploatează singeros — pentru consumatori — trăgînd profituri, față de care salariul e un fel de bacșiș de stat. Evident: totul la umbra incapacității statului comunist de-a face față cererilor pieții și servicillor. În acest sens sînt ei partizani ai FSN-ului, și FSN știe, și înghite, pentru că deocamdată e interesat de consolidarea puterii. De aceea nu se va alege nimic din privatizare, în comerț, servicii, și tot așa, analog, peste tot. Numai în acest sens se poate spune că românii au vocația colectivismului. Astfel de „clase" au jefuit statul comunist și populația, și împiedică apariția statului modern, societatea civilă, pe care o urăsc, fie și prin intuiție fun zvon răuvoitor nu prinde decît dacă receptorul este dispus să-l primească), că nu-și vor mai putea face de cap, furînd din avutul obștesc, care nu mai există într-o societate privatizată. Imoralitatea politică a guvernanților constă în conivența fie și tacită, cu astfel de grupuri, în cazul că supoziția mea e reală. Viitorul imediat o va infirma sau confirma.

Se putea angaja un **dialog** cu guvernanții, **care dețin puterea**, nu ca partid clasic, în orice democrație occidentală, ci ca o nomenclatură sprijinită pe toate structurile statului comunist, luînd ca bază de discuție, însăși părăsirea puterii de către guvernanți? Indiscutabil, nu! Dacă punem în balanță prejudiciile rezultate: violență, în interior, și consecvent discreditare pe plan extern, cu cîștigurile (convingerea definitivă a autorităților că frica de moarte nu mai împiedică azi — e teribil, dar e adevărat, pentru că s-a dovedit — adversarii să facă greva foamei pînă la moarte sau să moară de glonț, în stradă), se poate trage concluzia că în societatea românească a apărut un **fenomen nou**, autosacrificiul, ca fenomen **de amploare**, ca să nu zic **de masă**: iar cine participă la o manifestație, știe că e posibil să nu se mai întoarcă niciodată acasă, dar nu-i pasă. E un fenomen nesănătos, maladiv, e semnul unei noi etici, a demnității umane care trebuie cucerită cu orice preț, inclusiv al vieții? Rămîne de văzut cum va evolua fenomenul. De ce se manifestă la noi, la români, mai acut ca la alte popoare vecine? Pentru că frustarea e mai acută, iar luptătorii pentru libertate sînt mai puțini, și indiferența sau dușmănia „claselor" socio-profesionale e mai acerbă. Fanatismul exacerbat de o îndelungată frustare, e o nouă religie, superioară, a demnității? Nu știu. Încet, dar sigur, „societatea" noastră, a făcut, în cele 6 luni de la Revoluție, un salt moral calitativ, atît de spectaculos, încît nu va mai tolera vechile practici de păstrare a puterii, pentru că **nu-i mai este frică.**

O revoluție nu se încheie niciodată, tot așa cum nu putem spune că a început într-un anumit moment dat, și numai în acela. Exemplu: greva minerilor din '77, răscoala dela Brasov din '87, nu sînt etape care preced **Răscoala populară urbană**

FLOREA FUGARIU

(Continuare în pag. 2)

Istoria nu iartă (I)

PREAMBUL

....eram la Timișoara. Într-o zi, îi spun lui Mircea Drăgan -Ulte, am scris un articol și aș vrea să-l public la ziarul „Vestul", oficiosul din Timișoara al P.N.T.-. Ne-am dus seara la redacție, n-am găsit pe nimeni, așa că am lăsat articolul la portar. A doua zi dimineața, am avut surpriza să constat că editorialul ziarului din 13 septembrie 1944 era chiar articolul meu -Originea răului-...".

★

Acest prim articol n-a fost și ultimul publicat de domnul profesor. Domnia sa a „recidivat" în ziarul timișorean al P.N.T. din anii '40.

După revolta populară din decembrie, îmi arăta amuzat că primul articol i-a fost solicitat de cotidianul „Adevărul", în care a și apărut la 28 decembrie 1989.

„Spuneam, printre altele, în acel articol că datoria de conștiință a fiecărula dintre noi este să ne implicăm cu toții în acțiunea de redresare a României. Mai spuneam -cert este că desființarea în anul 1917 a partidelor noastre istorice, întemnițarea marelui campion al democrației parlamentare Iuliu Maniu și a altor conducători politici ca Ion Mihalache, Constantin I.C. Brătianu, Titel Petrescu, Gh. Brătianu și a multor altora, monopolizarea puterii de către un singur partid care nu accepta să fie criticat, a reprezentat începutul și principala trambulină de lansare a unui sistem odios de dictatură. Sistemul partidului unic, atît de nociv datorită însuși modului său de organizare, care s-a instalat și în țările vecine, a generat monștri ca Stalin, Brejnev, Kadar, Honnecker, Husak, Jivkov, care s-au instalat pe viață la putere. Același sistem a generat la noi dictatura lui Ceaușescu care a întrecut orice limite imaginabile-. Este interesant că ziaristul care a venit să-mi ceară articolul a avut oarecari îndoieli — vă dați seama că asta era „Adevărul", proaspăt transformat din „Scînteia"... M-a întrebat: „Vorbiți aici de oameni politici ca Iuliu Maniu, Ion Mihalache... Nu cumva au fost legionari?". (Nu putem reproduce risul și perplexitatea amuzată a domnului profesor vis-à-vis de o asemenea ignoranță (?) !)

Interviu cu dl. academician CAIUS IACOB

O PRIMĂ APROXIMAȚIE

S.M.: *Au trecut șase luni de atunci. Cum apreciați situația politică din acest moment? Se tinde, oare, spre o revenire la dictatură „cu alt zimbet", o nouă intoleranță?*

C.I.: Sigur, situația politică nu este prea bună, pentru că alegerile au fost așa cum au fost: viciate, nu s-a putut face o propagandă electorală veritabilă etc. Totuși, trebuie să constat că a fost făcut un progres: Însăși existența partidelor politice democrate reprezintă un progres; chiar dacă ele sînt persecutate, ele există totuși și luptă. Aceasta este deja o primă aproximație în drumul spre construirea unui sistem democratic și a unui stat bazat pe principii economice sănătoase.

TOT ROMÂNUL TREBUIE SĂ ȘTIE CE ÎNSEAMNĂ O CONSTITUȚIE

S.M.: *Să ne gîndim însă și la vecinii noștri. Sigur, în Polonia, în Ungaria, schimbările au început mult mai devreme. În R.D.G., în Cehoslovacia, în Bulgaria chiar, evoluția a fost mult mai rapidă. Este adevărat, asta s-a întîmplat, poate, într-o conjunctură mai favorabilă... Chiar recenta demisie a lui Petăr Mladenov arată că avem de-a face acolo cu comuniști interesați nu doar de păstrarea puterii, ci și de soarta poporului lor, de credibilitatea transformărilor în ochii lumii.*

C.I.: Firește, transformările sînt mai mari. Situația generală este cam aceeași peste tot. Aceleași cauze trebuie să producă aceleași efecte. La noi se întîmplă lucrurile acestea în mod inițiriat. Este și o consecință a faptului că nivelul școlii românești în cursul acestor 45 de ani a fost foarte scăzut. După părerea mea, una din lipsurile principale ale învățămîntului

ȘERBAN MADGEARU

(Continuare în pag. a 3-a)

„Om bogat, om sărac"

Minte cine spune că în România nu ne privatizăm. Pînă la căderea lui Ceaușescu am avut o privatizare de un tip special: leafă de la stat, material de la stat și prestările de servicii plătite de client separat Statului, ca să dea consemn mafiei, și lucrătorilor, ca să-ți și execute comanda. Acum s-a schimbat ceva. Dacă ai vreme să bați străzile principale, ori bine situate în cartiere, vei descoperi foste magazine de vînzut mobilă, lustre, fuste, gresie, lavoare, faianță (imposibil de armonizat la culori, totul fiind despărecheat adică), vei descoperi deci că ele încep să se „reprofileze" (cei trei celebri „R" ?) Apar firme noi de genul „Special bar de zi", „Night club", „Întreprindere particulară de investiții și construcții cu capital străin" etc., etc.

Vecinul Mișu se căznește să-și plaseze o tonetă lîngă stadionul „Dinamo". Cînd e fiscul de acord, nu e de acord domnul arhitect. Și invers.

De fapt, ce se întîmplă? Se întîmplă un lucru simplu; cei ce s-au îmbogățit în „regimul de tristă amintire" grație sistemului, blochează procesul de privatizare pentru cei mulți, ca să apuce ei să-și plaseze „deștept" banii. Să pună mîna pe vadurile bune, să prindă noul cheag, să organizeze mafia potrivit „ultimilor indicații", pe scurt să stăpînească iarăși sectoarele vitale. Cînd procesul va fi încheiat, putem fi siguri că puterea va da ucaz de spulberare a birocrației și fiecare cetățean va obține autorizația de a „avea liberă inițiativă". În bucătării se vor vopsi mașini, în garaje se va fierbe țuica, în pivnițele uitate de Dumnezeu se vor amenaja crame... Perceptorii vor tăbări pe acești neferiți întreprinzători care abia de vor reuși să cîștige cît să-și plătească impozitele Dacă vor reuși. Dacă nu, în mod liber, democratic, își vor închide prăvăliile și vor fi exploatați de cei ce i-au exploatat și pînă acum. Poate de aceea dl. Iliescu dorește modelul suedez? Deocamdată nu poate scăpa de mafioți și se gîndește că prin sistemul de impozite scandinav îi va lovi cînd le va fi lumea mai dragă? Posibil. Însă ei vor fi puțini, iar noi mulți și „dările" și „fonciirea" ne-or atinge în sărăcia lucie în care am trăit, trăim și vom trăi cu ajutorul lui Dumnezeu. De altfel „nivelarea" societății o urmărise și vechiul regim. Încît, vorba poetului, „toate-s vechi și nouă-s toate".

VIOREL STIRBU

Tatăl lui Marian Munteanu cere protecția ambasadei S.U.A.

Domnule ambasador,

Sînt inginerul Munteanu Vladimir, tatăl studentului Munteanu Marian, președintele Ligii Studenților din Universitatea București, arestat și deținut samavolnic de autoritățile române ce vor să-i înscenieze un proces. Rog să-mi aprobați ca eu și întreaga noastră familie să fim puși sub protecția Statelor Unite.

Cererea are următoarele cauze:

— Am fost de nenumărate ori în audiență la Procurorul General al României, d-nul Robu, dar nu mi-a aprobat să-l vizitez pe fiul meu, Munteanu Marian. Consider că nu mi se dă voie să-l văd pentru a nu putea constata că este maltratat și se fac presiuni asupra sa.

— Permanent sînt urmărit și amenințat.

— Telefonul îmi este supravegheat.

— În lipsa noastră de acasă s-a intrat în locuință cu chei potrivite și s-au luat 10 000 lei pe care îi aveam în casă și un aparat de radio de tip Realistic. Organele de Poliție chemate de noi nu au vrut să facă nici un fel de anchetă.

— De asemenea, la locuința fiului meu, Munteanu Marian, s-a pătruns de mai multe ori și s-a percheziționat, în absența de la domiciliu a soției sale, Munteanu Claudia.

Toate acestea s-au întîmplat după arestarea lui Munteanu Marian.

Ing. MUNTEANU V.

16 iulie 1990

LIPOVENII

Biserica Lipovenească din Sarichioi

N-am încercat să mă gîndesc ce s-ar întîmpla cu mine dacă, atunci cînd caut o imagine liniștitoare care să-mi dea sentimentul de „acasă" aș alege altă decît aceea a apelor lacului Razelm, brăzdat în zori de bărcile cu pînze ce „trec spre mare" și a malului stîncos, abrupt și însilt de peste treizeci de metri — Dolosman — plin cu mii de culburi de ciori.

Mă întîlneam deseori sub acest mal cu copii de vîrsta mea, care vorbind o limbă ciudată, hotărau să-mi îs undița lăsîndu-mă plingînd doar cu cei cîțiva raci, în tristă, pe care i-am găsit, pînă cînd am ajuns acolo.

Așa am cunoscut eu lipovenii, populație de origine fino-slavă, stabilită și în părțile Dobrogei în cursul secolului trecut. În această zonă în 1930 erau 747 de suflete, azi circa 20 de mii. Cei ce au, poartă barbă, le plac culorile vii, atît la vestimentație cît și la construcții; biserici, case etc. Bărbații din localitățile situate lîngă ape se ocupă cu pescuitul, meserie învățată la fața locului fără a le fi tradițională.

Localitățile lipovenești au uliție largi, case aliniate perfect, cu latura îngustă spre stradă și cu latura în care se află intrarea spre curtea mică, ce nu are o lățime mult mai mare decît poarta. Casele sînt sproape „stil" prevăzute cu prispe, frumos ornamentate și colorate în exterior. În interior au trei—patru camere, prevăzute cu sobe mici „pecică", pe pereți au numeroase icoane și o candelă ce arde în permanență.

Nu există locuință care să nu albă o anexă — „saună" — formată din două încăperi. Prima un antreu în care se găsește un scaun fără spătar, o icoană și mai multe ramuri de stejar. În cea de a doua este un cuptor mare din cărămidă care, în loc de plită, are un aranjament din pietre mari albe ce se încălzesc foarte puternic la foc și un fel de masă din scînduri simple. Cei ce face baie se dezbracă în prima cameră apoi intră în cea de a doua și aruncă peste pietrele încinse, apa care se transformă imediat în abur suprаîncălzit ce umple încăperea. După ce s-a îmbătat se întinde pe masa de scînduri și își face un masaj energic lovindu-se pe corp cu ramurile cu frunze de stejar aflate în antreu.

Lipovenii sînt oameni cu un caracter deosebit, ordonați, curați și îngrijiți, muncitori conștiincioși în toate meseriile ce și le-au însușit. Sînt foarte evlavioși, respectă datinile și obiceiurile cu sfințenie și foarte rare sînt cazurile cînd acestia sînt fumători. Duminică dimineața toată lumea frumos îmbrăcată merge la biserica satului, maestuoasă și vopsită în culori vii. După amiaza bărbații se string la circiuma satului unde în primul rînd, era altădată dorit ceaiul și consumat în cantități mari (4—5 căni) după care pe vremea „țăriei" înainte de a da paharul pe git, pravoslavnicii își fac o cruce mare, să le ajute Dumnezeu. În acest timp femeile se string pe prispele caselor vorbind-vorbe și, obicei de altădată, ascultînd cîntecele vreunui flăcău din muzicuță sau, obicei recent, vreun imn de slavă, la radio. Sînt îmbrăcate foarte frumos, caracteristic o „polcuță" strînsă pe talie și cu „zeci" de fuste ce le dau aspectul unor clopote. Deosebirea între cele căsătorite și cele necăsătorite care nu sînt încă de măritat, care sînt de măritat dar nu vor și cele care vor să se mărite, se face prin basmaua frumos colorată, legată respectiv la spate, sub bărbie cu părul nedespletit, cu părul despletit și adaosul, în spicul coadelor lăsate pe spate, a mai multor panglici de diverse culori sau numai de culoare roșie.

Obiceiurile religioase ale lipovenilor sînt foarte variate.

Lipovenii **„cu popă"** aveau un episcop la Slava Rusă la mănăstirea Uspinia — una dintre cele mai frumoase din Dobrogea. Localități reprezentative pentru aceștia sînt Jurilovca, Sarichioi și Slava Rusă.

DUMITRU NICODIM

(Continuare în pag. 2)

DOI CAVALERI DE MALTA

Gorbaciov deține brevetul „zîmbetului electoral". Descompus în fotograme, zîmbetul pare rictus. Crampă a facies-ului arătînd mai degrabă îngrijorare **„Zîmbetul electoral"** este, deocamdată, acolada cu care a fost investit și dl. Ion Iliescu. Singurul cîștig al românilor rămîne, cel puțin în aceste luni, acela al puterii mulțumite de „stabilizarea, bunăstarea, liniștea" pe care ni le-a adus.

Desigur, politica „ersatz-ului cu fată umană" ar duce la comparații infinite între „senior" și „vasalul" său.

Pentru unii, reformele lui Gorbaciov merg prea departe, pentru alții, abuzul de putere al lui Iliescu în legătură cu orgia bătăii de la București de luna trecută este inadmisibilă.

Toate celelalte state ale Pactului de la Varșovia sînt pe cale să devină — în ritm și cu intensități diferite — țări occidentalizate. În aceeași situație se află și republicile mai dezvoltate ale Jugoslaviei — Croația și Slovenia. În Cehoslovacia (știm prea bine!) Havel, „trădînd" interesele casei de Malta, instaurează **dialogul**, ca articol fundamental al Constituției.

Cu totul alta este situația în România. Din înaltul deal al Cotrocenilor, nou achiziționat de garda politică prezidențială, domnul președinte se pare că a luat hotărîrea unei „dictaturi înțelepte", cu toate că, în momentul preluării puterii, domnul Ion Iliescu și-a minimalizat trecutul comunist și a promis concetățenilor o nouă epocă de democrație, recurgînd însă la metode îndoielnice de suprimare a opoziției (metode, fără excepție, de presiune, de forță). Și e de înțeles să recurgă la asemenea metode cîtă vreme partenerii săi de dialog sînt „elemente fasciste", „huliganii", ofițerii care doresc „reforme cu influență distrugătoare"...

Mulți dintre cavalerii de Malta au sfîrșit lamentabil: unii covîrșiți de insularitatea lor, alții — în lungi expediții piraterești, atacînd fără scrupule navele comerciale ale Occidentului.

Ce destin ni s-o fi hotărît acum un an la Malta?

SORIN SERB

Redacția „DREPTATEA" caută întreprinzători particulari autorizați, patroni de mici întreprinderi pentru prestări servicii, remizieri, pentru difuzarea cotidianului nostru în Capitală și în țară. De asemenea, sîntem interesați pentru o colaborare imediată și eficientă cu întreprinderi și persoane care ar putea distribui ziarul „Dreptatea" pe litoral.

Cei interesați se pot adresa biroului juridic al ziarului din bd. Republicii nr. 34, zilnic între orele 10—14, cu excepția duminicilor.

„Dreptatea" — cotidian de mare tiraj — primește anunțuri de mică și mare publicitate din partea cetățenilor, instituțiilor, întreprinderilor de stat, particulare și firmelor străine.

Textele și alte materiale publicitare se primesc la Athénée Palace, camera 712. Plata se face în numerar sau prin virament. Cei interesați vor specifica ziua și condițiile în care doresc să apară anunțul.

Rugăm pe cititorii noștri din străinătate să ne sprijine cu anunțuri de mică și mare publicitate, cu atît mai mult acum cînd, în urma atacului minerilor din zilele de 14 și 15 iunie 1990, ziarul nostru a rămas fără sediu și fără mijloace tehnice.

DE LA ABSURD LA DEMENȚĂ

Eroul [illegible] e [illegible] pe drumul [illegible] a [illegible] teatrul [illegible].

Capodopera [illegible] [illegible] [illegible]

Reabilitarea politicii

Ca multe alte noțiuni, sub dictatură a fost denigrată, cu încetățenit, dar mai ales cea de politică, dar mai ales cea de partid politic.

Această deturnare a înțelesului real al cuvintelor a făcut sistematic cu rea-credință și iată de ce :

— politica adevărată și dreaptă se poate face numai în condiții de democrație și libertate.

— evident, condițiile de libertate subminează totalitarismul, deoarece, făcându-se politică, se analizează și se susține o pluralitate de soluții politice de organizare a societății, ideologii și curente filozofice, fiecare cu grupuri proprii de adepți care formează paleta largă a partidelor politice.

— în această situație, dictatorială riscă să rămână ca partid de opoziție sau, mai rău pentru susținătorii ei, mai bine pentru noi, este marginalizată sau eliminată natural de pe eșichierul politic. Atunci se recurge la forță, la teroare, violență, frică, constrîngere, cu care grupul mic al dictatorului supune masa mare. Bineînțeles această s-a putut face numai în condițiile unor slăbiciuni momentane ale democrațiilor sau ale vidului de putere.

Istoria culturii și civilizației umane ne-a ilustrat convingător, de la Aristotel încoace — care a definit omul ca *zoon politikon* — că numai în condițiile libertății de opinie se poate instaura dreptatea și prosperitatea socială.

Politica se poate defini în multe feluri : ca o afacere cu oameni, ca știința care face imposibilul posibil sau, mai rău, ca știința de a organiza și arta de a stăpîni. Aceste definiții pot fi substanțial amendate. Și, ca să nu ne hazardăm, conturăm sfera noțiunii prin aspectele și manifestările ei concrete, practice.

Într-un sens larg, oricine se ocupă de treburile tuturor face politică. Deci, fără politică nu se poate, fiindcă oamenii trăiesc împreună și cineva trebuie să se ocupe de treburile comune. Dar politică mai înseamnă a cunoaște nevoile și aspirațiile oamenilor, a le extrapola la întreg, a le optimiza, a respecta, în măsura posibilului, necesitățile viitorului, inclusiv ale minorităților și opoziției. Este un volum imens de informații complexe, unele contradictorii, pe care omul politic trebuie să le înțeleagă, să le elucideze și să aleagă ce este preferabil într-un anumit timp și spațiu.

Dictatura caută să maltrateze realitatea în norme și canoane imaginate ; pe când democrația permite reglarea specifică și automată a evenimentelor, adaptîndu-se permanent la realitate și devenind astfel, implicit, eficientă.

Deci, a face politică cu răspundere și larghețe, cu discernămînt și dorința de a-ți servi națiunea este o datorie nobilă a fiecărui cetățean conștient de implicațiile rolului său în societate.

Politica trebuie reabilitată în România, fiindcă fără o politică sănătoasă, dezinteresată și liberă, nu poate exista democrație și însăși națiunea riscă să treacă în primitivism.

Ing. N. MĂRINCUȘ

București de altă dată : vechea Casă de Economii și Consemnațiuni (C.E.C.)

Contracte rușinoase

ECONOMIA DE PIAȚĂ

Sîntem a doua sau a treia țară din lume în ceea ce privește producția de oțel pe cap de locuitor. În același timp producem cel mai scump oțel din lume. Cauzele se cunosc : pe de o parte materia primă — minereul și cărbunele cocsificabil — o importăm din țări de pe alte continente (India, Australia, Brazilia) ; apoi, oțelul românesc este vîndut pe piețele externe la subpreț (la aceasta contribuie concurența, cît și calitatea). Dacă s-ar fi corelat cantitatea de oțel cu necesitățile industriei interne, eficiența ar fi fost alta. Economiștii trebuie să-și pună neîntîrziat întrebarea cît costă elaborarea unei tone de oțel la Tîrgoviște.

Și, cum spunem noi, colac peste pupăză, importăm „oțel de calitate superioară". Nu mai departe decît Fabrica de șuruburi Bacău importă oțel cu 600 de dolari S.U.A./tonă apoi, printr-un contract care mi se pare rușinos, vindem Sîrbiei o tonă de șuruburi pentru căi ferate cu 1.000 de dolari S.U.A. ; se pare că transportul tonei respective îl plătește tot fabrica amintită.

Credeți că este un contract mulțumitor ?

Să mergem mai departe. Unele CPL-uri exportă mobilă în R.F.G. Cei care se ocupă de export au avut într-o bună zi surpriza de a da peste un șofer năbădăios. Tocmai i se încărcase auto-trenul cu mobilă extra, pe care noi, românii, o vedem rar chiar și în expoziții. Mai întîi, la nivelul lui de om simplu, fusese uimit de calitatea ambalării (să nu mai vorbim cu ce lemn de calitate se face aceasta) ; apoi, după sigilarea auto-trenului „i se înmînează actele. Reacția șoferului este firească : „Dom' maistru, treaba nu e în regulă. Numai 20.000 de mărci ? Cred că mai lipsește cel puțin un zerou !" Maistrul e convins că șoferul are dreptate, doar știa omul exact cît costă un copac luat din pădure — bănuțul cel mai mărunt.

Și, ca să nu mai lungim vorba, șoferul a plecat în Germania, a vîndut mobila și s-a întors cu 20.000 de mărci. Cît a cîștigat patronul ? Cît a cîștigat șoferul ? Cît a cîștigat statul ? Cît a pierdut statul ? Cît a cîștigat Germania ? Cît a pierdut România ?

Ce băcăuan nu știe de întreprinderea Confecția ? Mai alcătuiește din lemn de calitate, mai cu cap, mai fără cap, dar cu mîna de lucru ieftină, cu materia primă ieftină, cu energia ieftină, cu transportul ieftin, cu totul ieftin, ajunge în Germania, unde este vîndută cu prețuri de 10 ori mai mari decît cele de aici. Cît a cîștigat patronul ? Cît a cîștigat statul ? Cît a pierdut statul ? Cît a cîștigat Germania ? Cît a pierdut România ?

Ce să mai vorbim de Combinatul de prelucrare a lemnului Bacău, care a vîndut în Germania, la prețuri de 10 ori mai mari decît cele de aici, cherestea de calitate superioară, pe care o importă acum din Austria ? Cît a cîștigat patronul ? Cît a cîștigat statul ? Cît a pierdut statul ? Cît a cîștigat Germania ? Cît a pierdut România ?

Ce să mai vorbim de Fabrica de mobilă Bacău, care a vîndut în Germania, la prețuri de 10 ori mai mari decît cele de aici, mobilă de bucătărie din aia, care la noi costă 9.000 de lei, se vinde cu 10.000 de mărci, iar voi mi-ați dat 20 de tone de mobilă sculptată...

Întîmplarea la care a asistat șoferul să fi fost oare numai o întîmplare ? Sau mai face, încă, parte din circuitul financiar fracturat de interese obscure, circuit care ducea valută spre Elveția

VIAȚA CAPITALELOR

BERLIN

● Oficialii est și vest-germani au anunțat că vor organiza o delegație comună pentru Jocurile Olimpice de iarnă de la Albertville (Franța), din februarie 1992. Este pentru prima dată când, în cadrul Jocurilor Olimpice, sportivii din cele două state germane vor participa împreună la o competiție internațională.

BELGRAD

● Partidul comunist din Slovenia a anunțat că își va schimba denumirea în „Alianța socialiștilor" și își va deschide porțile pentru alte partide, inclusiv pentru cele din Serbia, pe actualele poziții ale acestora.

Pentru a numărul patru oficial al partidului comunist din Iugoslavia își va schimba denumirea.

PRAGA

● **„Un pericol real la adresa democrației"** — Într-un interviu acordat ziarului „Rude Pravo", președintele Consiliului Federativ, Vaclav Havel, a declarat că „un pericol real la adresa democrației este reprezentat de forțele politice care încearcă să folosească în scopuri politice sentimentele naționale ale cetățenilor".

● **7 milioane cu ajutor umanitar** — Ambasada Cehoslovaciei din București a anunțat că, până în prezent, au fost colectați 7 milioane de lei în cadrul acțiunii de ajutorare a populației din Cehoslovacia afectată de inundațiile din luna iulie.

SOFIA

● **După demisia Președintelui Petar Mladenov** a urmat cea a Președintelui Televiziunii, anunță cu același entuziasm. Președintele Uniunii Scriitorilor a declarat că refuză categoric să rămână în partid unde este supus atacurilor.

TIRANA

— Forumul democratic, nou partid politic „Mișcarea democratică" care a declarat că va acționa „numai prin mijloace pașnice" și va urmări „transformarea democratică a societății pe bază de pluralism".

Partidul democrat pentru unitate, care a anunțat că își va organiza primul congres în 2 noiembrie.

— Mitingurile masa-meeting au început să aibă loc în mai multe orașe albaneze.

VARȘOVIA

— Solidaritatea a anunțat că va participa la alegerile parlamentare din 27 mai.

— Președintele Walesa a declarat că va candida la funcția de președinte al Republicii.

BUCUREȘTI

România este prima țară est-europeană în care **rezistă deja noii politici încurajează după inevitabile**, declară cercurile oficiale. Anumite surse arată că Ministerul apărării, **Victor Stănculescu** a declarat că **s-au creat forțe de poliție speciale destinate intervențiilor rapide** în cazurile unor tulburări interne de felul celor din Piața Universității, alcătuite din securiști și agenți de securitate trecuți în rezervă. Ministerul Apărării a argumentat acțiunea prin necesitatea de a dispune de **forțe speciale** de represiune, atunci când „dumnul Iliescu este nemulțumit de felul în care nu răspunde armata și poliția la cererea sa de reprimare a demonstrațiilor din Piața Universității" nu poate conta pentru represiune pe forțele obișnuite, care au fost în mare parte trimise pe front.

Ana Murgescu a revenit asupra declarațiilor anterioare cu privire la faptul că Nicu Ceaușescu ar fi venit la București pentru a prelua puterea după răsturnarea cuplului prezidențial.

Declarație a ministrului român al apărării Victor Stănculescu

Fosți agenți ai securității — care a fost destituită și care a pătruns recent în România în timpul vizitei lui Nicolae Ceaușescu — urmează să fie incluși în rândurile noilor forțe ale poliției antiteroriste și ale serviciilor secrete, a anunțat ministrul apărării Victor Stănculescu.

Generalul-colonel Stănculescu a relevat că agenții de securitate au fost verificați la Ministerul Apărării, unii dintre ei fiind dați recruților pentru serviciile de contrainformații. „El urmează să-și îndeplinească datoria în cadrul noii poliții antiteroriste și serviciilor secrete sub conducerea Ministerului de Interne, justificându-și rolul de mențineri a păcii", a declarat Stănculescu într-un interviu acordat agenției Reuter.

Președintele Ion Iliescu a solicitat crearea unor forțe de poliție antiteroriste, după tulburările politice ce au avut loc luna trecută, în timpul cărora mineri au „pierșt" Bucureștiul de la un capăt la altul, mobilizându-i pe protestatarii antiguvernamentali. Iliescu a declarat că poliția și unități ale armatei din București au fost „pătrunse incapabile" să pună controlul asupra situației și le-a mulțumit minerilor pentru faptul că au venit și au ajutat guvernul.

Stănculescu, ministru adjunct în timpul lui Ceaușescu, a recunoscut că temerile potrivit cărora foști membri ai securității vor încerca să destabilizeze tânăra democrație a României sînt nefondate. Au fost aleși numai „oameni buni", a relevat el.

„Ceaușescu a folosit alți de vreo trei serviciile drept principal mijloc de represiune timp de 24 de ani, până când a fost răsturnat de la putere și executat în timpul revoluției din decembrie 1989. Agenții de securitate loiali lui Ceaușescu au tras asupra populației în timpul revoltei și ei sînt considerați răspunzători pentru uciderea multora din cele peste 1 000 de victime ale revoluției.

Foarte puțini agenți au fost arestați și judecați, dar procurorii au declarat că sînt hotărîți să aducă în fața justiției toate forțele poliției secrete ce au dăunat țării. „Nu dorim să încercăm o vânătoare de vrăjitoare", a relevat Stănculescu, adăugând însă că este încrezător că cei responsabili pentru crimele din luna decembrie vor fi judecați.

Frontul Salvării Naționale, care a preluat puterea după căderea lui Ceaușescu, a desființat securitatea și i-a plasat pe foști agenți sub controlul Ministerului Apărării. „Nu există foști securiști în rândurile armatei. Mîinile noastre sînt curate", a subliniat Stănculescu, care are 62 de ani, unul din numeroși miniștri adjuncți ai apărării în perioada 1981—1989. El a relevat că „nu poate să nu fie de acord" cu criticile aduse de liderii reformiști în modul în care armata a acționat în timpul protestelor opoziției din luna iunie. Acțiunile protestatare ar fi putut totuși fi oprite și fără intervenția mîilor de mineri chemați de Iliescu în capitală, a adăugat el. (REUTER).

DECESE

S-A STINS din viață **GHEORGHE DANIELESCU**, membru activ P.N.Ț. A făcut parte din rezistența anticomunistă care și-a desfășurat acțiunile subterane în Munții Făgăraș. Condamnat la 12 ani închisoare, a fost supus la numeroase presiuni.

Astăzi inima sa a încetat să bată. Fios omagiu și amintire veșnică. Danielescu Teodora

ORGANIZAȚIA de femei P.N.Ț.-cd. este alături de doamna Teodora Danielescu în greaua încercare prin care trece prin pierderea iubitului ei soț **GHEORGHE DANIELESCU.**

Glasnoști după... glasnoști

Televiziunea sovietică a difuzat un decret semnat de președintele Mihail Gorbaciov care cuprinde noi reglementări privind activitatea posturilor de radio și TV, transmit agențiile Associated Press și Reuter, care apreciază că decizia prezidențială are ca element principal înlăturarea, practic, a monopolului partidului asupra acestor componente ale mijloacelor de informare în masă. În document se subliniază că, în actualele condiții din țară „se impun schimbări cardinale în natura emisiunilor de radio și televiziune", care trebuie să asigure „promovarea consolidării societății și apărarea intereselor de stat". Aceste scopuri presupun „menținerea și dezvoltarea radioului și televiziunii într-o structură națională", se spune în decretul prezidențial, care aprobă însă și deschiderea de posturi de radio și TV aparținînd unor formațiuni politice sau grupuri particulare sau a celor locale, cu condiția obținerii prealabile a unui acord din partea comitetului guvernamental de resort. **(Rompres).**

Luări de poziție împotriva evenimentelor petrecute în luna iunie la București

La o lună după evenimentele care au avut loc în iunie la București, opoziția reclamînd răsturnarea de la putere în România celui numit „Ilici" — a declarat la 12 iulie, la Varșovia, Bazil Constantinescu, membru al Ligii studenților români și tineretului polonez și Andrei Ujică, președintele clubului studențesc „Hiltrop" de către Uniunea Independentă a Studenților (UIS). La zece luni după revoluție, problemele românești au devenit și mai arzătoare — a adăugat Bogdan Mihuțescu, membru al Asociației studenților din arhitectură.

S-a dat citire unei declarații adoptate de către reprezentanții unor organizații românești și UIS, care a fost transmisă presei străine de către delegația poate la reuniunea CSCE Cracovia. Printre lucrurile pe care cere să le oprească imediat represiunea și să se organizeze alegerile cu multipartidism, respectarea drepturilor omului. Condamnînd represiunea de către mineri a demonstrațiilor studențești pașnice din 14 și 15 iunie la București, participanții la întîlnire cer eliberarea imediată a liderilor studenților arestați atunci, pedepsirea celor vinovați de represiune, crearea unei comisii internaționale de supraveghere a respectării drepturilor omului în România. **(Agenția poloneză PAP).**

Forumul Antitotalitar Român
Moțiune de protest

Forumul Antitotalitar Român, mișcare pentru apărarea democrației și drepturilor omului, care, cu ocazia marșului de protest de azi 13 iulie 1990, urmărește :

1. Eliberarea imediată a numiților Dumitru Dincă, Marian Munteanu, Nica Leon și Teodor Mărieș.

Nici una dintre aceste persoane nu a practicat violența politică și nici nu a incitat la violență, singura lor „vină" fiind de a-și fi prelevat dreptul de a protesta pașnic în conformitate cu convingerile lor.

2. Eliberarea neîntîrziată a celor „n" persoane arestate (cifre oficiale 176—184) pentru care nu există indicii formale de a fi comis acte de violență în după amiaza și noaptea de 13 iunie 1990. Tratarea celorlalți în conformitate cu prezumția de nevinovăție, pînă la pronunțarea sentinței.

3. Descoperirea și anchetarea celor forțe care din interiorul instituțiilor „atacate" s-au dedat la distrugeri și acte de agresiune.

4. Anchetarea și tragerea în justiție a acelor autorități care au permis forțelor civile aduse din provincie de a năpusti în București ca o armată barbară de ocupație, originală, maltratînd, devastînd și jefuind.

Satisfacerea acestor cereri constituie o bază minimală de pornire în dezamorsarea tensiunilor social-politice din societatea românească și premise necesare în edificarea unui stat de drept în țara noastră.

CONSILIUL NAȚIONAL DE COORDONARE AL F.A.R.
PREȘEDINTE, V. DIM. HÂNCU

(Prezenta moțiune a fost înregistrată la cabinetul primului ministru cu numărul 3306/13 iulie 1990)

ANUNȚ

Vineri, 20 iulie a.c., orele 16,30, va avea loc la sediul central din Bd. Republicii nr. 34, o dezbatere în „Cadrul Cercurilor de Studii și Programe P.N.Ț.-c.d." asupra proiectului de lege al presei. Sînt rugați să participe scriitorii și ziariștii interesați de această problemă.

Liga Română a Veteranilor de Război cu sediul în str. Colentina nr. 1, ap. 285, tel. 42 95 73 face cunoscut tuturor membrilor săi din București, precum și reprezentanților filialelor înființate în țară, în baza sentinței 74/1990 a Judecătoriei sectorului 1 București, că va ține adunarea generală pe țară în ziua de 27 iulie 1990, orele 10 dimineața, în localul Casei de Cultură a sect. II din str. Mihai Eminescu nr. 89 —— sala Mihai Eminescu — stația tramvai 5 Școala Tunari. Delegații din țară vor aduce o dare de seamă și datele cerute prin scris. 308/1990. Ședința se va termina în aceeași zi.

Precizăm că numărul delegaților filialelor nu este limitat, însă este condiționat de posibilitățile materiale ale fiecărei filiale.

COMITETUL PROVIZORIU DE CONDUCERE AL LIGII ROMÂNE A VETERANILOR DE RĂZBOI
Președinte interimar,
ȘTEFAN CUCU

...CITITE ȘI AUZITE

ALCOOLUL RUTIER. În Franța, deoarece 41% din accidentele pe rețeaua de drumuri sînt datorate alcoolului, este în curs de adoptare un proiect de lege pentru securitatea rutieră. Această nouă lege prevede măsuri decisive asupra alcoolului, vitezei și a centurii de siguranță. Astfel alcool-testul se poate administra de orice agent de circulație oricărui automobilist și nu numai în ordinul procuraturii. Viteza de circulație 60 km/oră în comune, 50 km/oră în aglomerații urbane și chiar 30 km/oră în zone rezidențiale. Centura de siguranță va fi purtată și pe banca din spate a automobilului. (Le Figaro)

MANNEKEN-PIS „MADE IN U.S.A.". Președintele Bush s-a oprit în mijlocul unui discurs pe care-l pronunța în fața unui grup mare de copii, deoarece și-a dat seama că un băiețel a fost cuprins de necesitatea urgentă de a face pipi. Dîndu-și seama de situația disperată a copilului, el s-a întrerupt pe perioada lipsei micuțului din intrunire. (Le Soir)

CIBERNETICIAN. Inginerul german, Konrad Suze, specialist la început în construcții de avioane, împlinește acum 80 de ani ,iar hobby-ul său la bătrînețe este pictura. Dar el este renumit ca cibernetician, întrucît în 1934 a construit primul calculator mecanic Z1, pentru ca în 1941 să prezinte varianta Z3, calculator digital, primul computer construit în lume! (D.W.)

MANECHIN. Nadia Comăneci debutează ca manechin. Ea va fi starul unei parade a modei la Osaka prezentînd o rochie de mireasă deosebit de atrăgătoare. (Le Figaro)

COLABORARE FRANCO-SOVIETICĂ. Societatea franceză MK2 Productions și studiourile Lenfilm din Leningrad au semnat un acord pentru producția de filme. Dar acest acord se referă și la crearea unei rețele de săli de cinema în U.R.S.S. și a unei case de distribuție în exterior. În această coproducție a fost realizat filmul „Taxi blues" care a obținut la Festivalul cinematografic de la Cannes din acest an premiul pentru cel mai bun film. (Le Figaro)

IGRELE NEGRE și PUDDINGUL. Incident diplomatic provocat de Prințesa Anne în timpul recentei vizite în U.R.S.S. La o vizită în împrejurimile lacului Baikal, ea a declarat că familia regală deține igrele negre și nu le consumă niciodată! Se așteaptă părerea lui Gorbaciov asupra pudding-ului englez... (Le Figaro)

OPTIUNE. Veneția este vizitată anual de 7—8 milioane de turiști. Expoziția universală din anul 2000 este programată în Orașul lagunelor, cînd se estimează că numărul turiștilor va crește la peste 15 milioane. Întrucît anul 2000 este declarat An sfînt, „pesimiștii" apreciază că acest aflux de turiști va fi chiar depășit și se întreabă dacă n-ar fi mai indicat ca pentru Expoziția universală să se opteze la orașele Hanovra sau Toronto. (Le Soir)

VIN PENTRU APĂ. Federația Căminele rurale de pe Coasta de Azur din Africa intenționează să strîngă fonduri pentru construcția unui baraj de reținere a apelor de ploaie în Burkina pentru irigații. Pentru acesta a început acțiunea „Vin pentru apă", prin care se speră să se obțină subsidii, punînd în vînzare vin „roze" în butelii ornate cu etichete reprezentînd peisaje africane. (Le Soir)

BAZĂ PE LUNĂ. În iulie 1969, cu ocazia aniversării a 20 de ani de la primul pas al omului pe lună, președintele George Bush a propus stabilirea unei baze permanente pe satelitul natural al Pămîntului. Consiliul Național de cercetări a dat „verde" pentru NASA. (Le Soir)

OPERA DIN NOU LA MODĂ! De un deosebit succes se bucură la Bienala „Noua muzică teatrală" în curs de desfășurare la München, opera „Marea trădată" (Marinarul care a trădat marea) de compozitorul clasic german al avangardei Hans Werner Henze. Subiectul este extras de Teuchel, libretistul obișnuit al compozitorului, dintr-un roman al scriitorului japonez Mishina. Premiera inițială, sub bagheta dirijorului Markus Steuz, a avut loc la „Opera germană" din Berlinul de vest, cu colaboratorul Operei Scala, care intenționează să o monteze la rîndul ei în stagiunea viitoare. Opera tratează în stil epico-tragic wagnerian conflictul de generații marinărești în viața contemporană japoneză, făcînd la toate reprezentațiile săli arhipline. (D.W.)

GERMANII DIN ROMÂNIA. Literatura germană din România are alte posibilități de dezvoltare după Revoluția din decembrie, în schimb însă îi dispare fundalul, a declarat scriitorul român de limbă germană, Balthasar Weiz, noul redactor al revistei „Neue Literatur". Fundalul în curs de dispariție îl constituie populația germană din România în număr de 200.000 de persoane, din care însă 80% doresc să plece. El critică atitudinea neutră a ziarelor de limbă germană și emisiunea ferm în limba germană la T.V., din care caută acestea nu au audiență. (D.W.)

DIXIT: „Fiecare vrea să fie superior semenului său și inferior fiului". **Proverb sîrb.**

Rubrică realizată de EUGEN TODEA

Caleidoscop sportiv

ÎN CADRUL primei partide dintre reprezentativele Argentinei și Italiei, portarul „albastrului azzurr", Walter Zenga, a stabilit un nou record mondial al invincibilității, evoluînd să nu primească gol timp de 519 minute. Dar după cîteva minute a primit golul fatal!

PREMIERUL italian Giulio Andreotti, present la partida semifinală dintre reprezentativele Italiei și Argentinei, a spus, la încheierea meciului: „Este dureros că am pierdut, dar, totuși, un lire înot sau pierdut în Cupa Mondială nu este prima pulbere".

SPANIOLII au dat vina pe căldură pentru eșecul lor din meciul cu Iugoslavia.

JUCĂTORII de fotbal nu trebuie să creadă că un gol poate provoca o emoție similară cu o reluție amoroasă, a declarat psihanalistul italian dr. Emilio Servadio. Psihanalistul prelungește de altminteri cronică confuzie privire fotbalistul care știința să compare plăcerea trupească cu cea dată de înscrierea unui gol.

MAI MULȚI oameni de afaceri africani au fixat să acorde recompense speciale jucătorilor camerunezi. Astfel, multimilionarul nigerian Chief Adiola a remis echipei camerunezze un cec de 50.000 dolari. Din partea federației Camerunului „leii nemblînziți" au primit circa 125.000 dolari. De trei săptămîni întregul Camerun este în vacanță. Oamenii își petrec timpul privind la televizor și uită de problemele vieții cotidiene.

CUNOSCUTA cîntăreață-actriță americană, Madona, de origine italiană, este de acord ca argentinianul Diego Maradona se afle în virful tuturor la acest campionat mondial de fotbal, dar ea îl admiră mai mult pe italianul Roberto Baggio al cărui tricou de jucător ar dori să-l aibă în colecția sa.

MINISTRUL englez al turismului a eliminat, în Camera Comunelor, comportarea autorităților italiene în vederea contracarării acțiunilor grupurilor de „hooligans" prezenți în peninsulă pentru vizionarea întîlnirilor turneului final al „Coppei del Mondo".

HULIGANII englezi nu fac numai fapte rele. Un grup de suporteri ai reprezentativei de fotbal a Angliei au donat sînge unui spital din Calgari, acesta urmînd a fi utilizat pentru bolnavi de leucemie. Un frumos gest de fair-play tipic britanic.

LA MILANO, fotbalul este, orice s-ar spune, la el acasă. Iocuitorii capitalei lombarde fiind cei mai fideli spectatori ai Cupei del Mondo. Cu o medie de 75.000 spectatori de meci, recordul de încasări s-a realizat la partida R.F. Germania—Olanda — circa 6 miliarde dolari.

PREȘEDINTELE FIFA, Joao Havelange a declarat, la Roma, că pentru ediția 1994 din S.U.A., statele africane au cerut să fie prezente cu trei echipe, față de situația actuală cu două formații.

UN EGIPTEAN în vîrstă de 40 de ani și-a pus capăt zilelor spînzurîndu-se în apartamentul său din orașul mediteranean Damieta, după eliminarea Egiptului la campionatul mondial de fotbal.

COMISIA de control și disciplină a U.E.F.A. reunită la Berna, a pronunțat ultimele sancțiuni ale sezonului 1989/1990 : amenzi : 20.000 franci elvețieni formațiilor italiene Fiorentina și Juventus ; 3.000 franci elvețieni echipei Fiorentina, 5.000 franci elvețieni pentru federația albaneză.

INCEPÎND din acest sezon, în formația iugoslavă Steaua Roșie Belgrad va evolua junătorul vest-german Stephan Beckenbauer, în vîrstă de 23 de ani, fiul celebrului Franz Beckenbauer. Reamintim că la formația campioană a Iugoslaviei, pe acrlaș post evoluează și Miodrag Belodedici.

CELEBRA arenă pariziană Parc des Princes nu va putea găzdui partidele campionatului francez de fotbal din acest an decît după ce va fi reamenajat și repatat, deoarece, în cursul celor trei concerte de muzică rock ce formația Rolling Stones, stadionul amintit a suferit multiple daune și avarii.

ÎN CURSUL unei conferințe de presă organizată la Toronto, Ben Johnson, descalificat la Seul, a declarat că, la Jocurile Olimpice de la Barcelona, din 1992, el va fi din nou numărul unu.

MARELE premiu automobilistic de la Watking Glen (Statul New York) a revenit echipajului american Chip Robinson, Bob Earl, pe o mașină Nissan. Învingătorii au parcurs cei 500 kilometri ai circuitului (92 ture) cu o medie orară de 183,061 km.

CURSA automobilistică de 24 de ore de la Ypres (Belgia), contînd pentru Campionatul european de raliuri, a fost cîștigată de piloții belgieni Droogmans, Joosten pe o mașină Lancia Delta. În clasamentul general de raliuri conduce pilotul belgian Robert Droogmans, cu 1 240 puncte.

TURULUI ciclist al Franței, al cărui traseu măsoară 3 420 km împărțiți în 21 de etape, are cea mai lungă etapă, Avranches—Rouen, o etapă ca în vremea lui Coppi și Bobet, care măsoară 302 km. Mai sînt alte 4 etape de peste 200 km precum și 3 etape contracronometru. (Rompres)

Rubrică întocmită de EUGEN TODEA

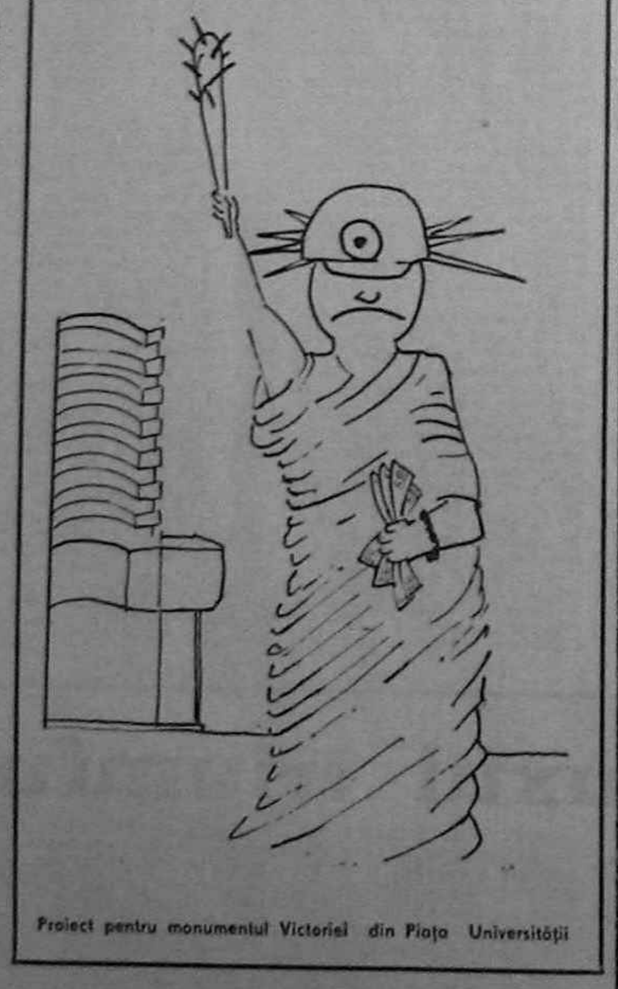

Proiect pentru monumentul Victoriei din Piața Universității

ANUNȚ

Organizația de tineret P.N.Ț.-c.d. sector 1, invită pe membrii săi la ședința din data de 19.07.1990 ora 17 la sediul din Strada Profesor Ioan Bogdan nr. 19, telefon 10 77 23.

ANUNȚ

Organizația P.N.Ț.-c.d. Gorj, anunță că pe data de 21 iulie a.c., orele 14, la Casa de Cultură a Sindicatelor Tîrgu Jiu vor avea loc alegeri pentru noua conducere județeană a P.N.Ț.-c.d. Gorj.

RECTIFICARE

În articolul din iulie 1990 „România să adopte valorile democrației europene, nu Europa să coboare la valorile actuale ale României", domnul Dumitru Tescă apare ca deputat P.D.A. pe lista F.S.N. Dombia să ne-a precizat că nu a candidat pe această listă. Ne cerem scuze pentru această regretabilă eroare.

Despre „Coppa del Mondo" Italia '90

Pe marginea acestui grandios eveniment care a fost — și nu numai din punct de vedere sportiv — Coppa del Mondo Italia '90, — carte de vizită a Italiei pentru întreaga lume, — s-au scris desigur multe, deși poate că încă nu de ajuns. Și se pot scrie, fiind chiar bine venite și necesare, mult mai multe. În rîndurile care urmează și cele ce vor apare ulterior, vom încerca să aruncăm cîteva priviri asupra a ceea ce s-a petrecut pe parcursul celor 31 de zile dintre 8 iunie și 8 iulie. Dar în fapt fenomenul este mai cuprinzător el începînd cu mult înainte de premiera de la Milano și va continua încă și după finala de pe Stadio Olimpico din Roma.

El a început fără îndoială cu acea treptată dar năvalnică mobilizare de energii și irezistibilă concentrare a interesului și atenției întregii lumi — repet nu numai fotbalistică — care au ajuns la paroxismul din zilele campaniei peninsulare. În zilele și la orele de disputare a meciurilor străzile orașelor italiene erau ca și pustii, toată lumea fiind adunată în jurul televizoarelor, lucru semnalat deasemeni și în Argentina și în Brazilia, în Spania, în Egipt și în Costa Rica, iar la noi în țară cei care au fost aici au putut constata singuri cota de interes la care s-a ridicat chiar dacă a fost concurat și de alte evenimente. S-a constatat și de data aceasta că **sportul** și cu precădere **fotbalul** este un fenomen social cu rezonanțe profunde și multiple care nu numai că nu se poate ignora — de altfel de așa ceva nici nu s-ar putea vorbi nicăieri —, dar nici nu poate fi tratat cu superficialitate ci trebuie primit și receptat întocmai după importanța sa.

Felul în care Comitetul de Organizare Italian de sub președinția d-lui Montezemolo a înțeles să privească și să-și îndeplinească sarcinile a fost exemplar și s-a vădit încă din cele întreprinse înaintea începerii propriu zisă a desfășurării Campionatului Mondial, cu festivitatea de deschidere de pe stadionul ce poartă numele unuia din cei mai străluciți reprezentanți ai fotbalului italian dinainte de război, căpitanul echipei naționale, de 2 ori campioană mondială, „Giuseppe Meazza" și pînă la ceremonia de închidere care a oferit un spectacol de neuitat. Toate amănuntele au fost minuțios puse la punct și au funcționat cu precizie de ceasornic chiar după ce italienii au trăit marea deziluzie a ieșirii din cursă a echipei lor pe care se și pregăteau cu entuziasmul lor debordant să o sărbătorească pentru a patra oară campioană a lumii. Este greu de imaginat ce ar fi însemnat traducerea în fapt a acestei victorii pe care o aștepta întreaga Italie, „il sogno" cum l-au numit ei. Față de manifestările de bucurie de la etapele intermediare cînd ca într-un adevărat delir Roma a fost ca și blocată pînă în zorii zilei de mulțimea acestor splendizi și melipsiți meridionali, de toate și cu toate mijloacele de transport moderne cîntînd, ovaționînd și fluturînd steaguri. Ceea ce s-a repetat la diferite scări, proporțional cu populația, în toate orașele Italiei.

Dar nu a fost să fie așa pînă la urmă, deși începutul azurilor a fost pe lîngă spectaculos și din cele mai încurajante, cîștigînd grupa lor „il girone A" cu maximum de puncte și manifestînd o superioritate evidentă. Aceasă ispravă, maximum de punctaj, o mai reușea numai Brazilia care primea însă gol, unul singur. În celelalte grupe nu izbutea o performanță similară nici măcar Germania cu un început furtunos și scoruri de efect, datorită unui pas greșit în ultimul meci, egalul cu Columbia, ceea ce avea să-și lase o amprentă vizibilă asupra felului ulterior de a juca al celei ce avea să devină campioana lumii ; nici Spania al cărei „hiatus" s-a produs în primul meci. În rest celelalte 2 serii au avut desfășurări foarte strînse și chiar dramatice, calificînd pînă la sfîrșit fiecare cîte 3 echipe. La grupa insulară (Sicilia—Sardinia) — după un singur meci încheiat cu un rezultat decis — și decisiv — învinsa Angliei, Egiptul, a părăsit competiția, iar ordinea clasatelor 2 și 3 s-a decis la sorți. Iar grupa noastră, cea sudică, a adus nu numai surpriza eliminării U.R.S.S. cotată printre protagoniști dar și pe aceea a comportării Camerunului, revelație necontestată de nimeni după înfrîngerea ce a administrat-o în inferioritate numerică Argentinei pe care însă voci autorizate o anunțau ca atare și care a confirmat pe teren aceste anticipări în ciuda înfrîngerii severe suferite în fața echipei sovietice, partida socotită de toată lumea ca trucată de cei doi antrenori fără să servească cu ceva învingătorilor. Echipa noastră căreia îi vom consacra un capitol separat s-a comportat cam pe linia așteptărilor ; poate era și sub ale mele personale care dacă vreți, erau mai optimiste. În felul acesta s-a ajuns în optimile de finală cu două recalificate de mare calibru, campioana mondială Argentina și campioana Europei Olanda, o altă recalificată reprezentînd și ea un nume Uruguay-ul, cu două nume noi la acest nivel — în afară de Camerun — acestea fiind Costa-Rica și Irlanda și niște eliminări aproape incredibile : U.R.S.S., Austria, Suedia și mereu nefericita Scoție.

Faza optimilor a mai adus pe lîngă calificări normale Cehoslovacia, Italia ; se mai poate adăuga și Germania, față de forța de joc dovedită de elevii lui Baeckenbauer și slăbiciunile „lăriî lalelelor" în special a celor „trei magi italieni", și surprize ca și rezultate profund nedrepte. Poate cea mai flagrantă este înfrîngerea Spaniei după un meci în care umilit adversara avînd și bare și în care din nou ferici calificată — după o recalifica — Argentina nu a avut decît singură acțiune și șut pe poartă : care i-a adus victoria, nedrepte, contra cursului și zionomiei jocului : înfrîn Spaniei într-un meci dom în mare majoritate cu mu ocazii ratate (Butragueno celui știut a semnat-o pe o mai urîașă) și cu golul victo Iugoslave dintr-o lovitură ceră corect executată dar litată de plasamentul greș lui Zubizaretta, vizibil înainte de executarea lovitu lîngă care punem și elimina unei excelente echipe a gie, dirijată de renăscutul Scifo, care după ce a condus „dansul" ratînd numeroase printre care și trei bare, a cat steagul datorită unei cite — remarcabile dar fericite — loviturî de cap a Wright. Am lăsat ultimul nostru cu Irlanda în care am avut posibilitatea să victoria în timpul regulamen dar am ajuns la proba urilor pe care am ratat-o sînd să promoveze mai deno totuși, merituoasa echinoă a micului stat din Nordului. Despre ultimele meciuri, despre alte aspecte concluzii ca și cele privitoare echipa României, într-un portaj viitor.

IOAN FRINCU

Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sectorul export-import presă P.O. Box. 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr 64—66.

Tiparul : Combinatul poligrafic București.